

Impressions sobre la Universitat de Glasgow

Jaume Cortés Ortiz

3r Ciències Químiques

La unitat i la universitat

Glasgow és la ciutat més gran d'Escòcia i la 7a del Regne Unit. Glasgow va ser fundada fa uns 800 anys a prop de la catedral de Sant Mungo, i en els segles XVIII i XIX va viure un gran desenvolupament gràcies al comerç del tabac i del cotó i a les seues grans i importants drassanes. Quan aquest comerç va entrar en crisi, la ciutat va afrontar una gran crisi econòmica, però en aquests últims anys s'ha anat recuperant, degut a l'important nombre d'indústries electròniques que s'han establert en la seua àrea.

La ciutat de Glasgow té quatre universitats: University of Strathclyde, of Glasgow, of Paisley i Caledonian University. Jo vaig estar estudiant un semestre a la universitat de Strathclyde, que és la més gran de Glasgow, amb un total de 10500 estudiants. Quan vaig anar a Glasgow creia que seria l'únic estudiant espanyol, però només vaig aplegar em vaig adonar que no: la universitat estava plena d'estudiants europeus: espanyols, portuguesos, italians, alemanys..., així com dels països de la Commonwealth britànica. Els estudiants de fora les illes eren un 20 o un 25 % del total. Degut a aquest alt percentatge, el departament de relacions internacionals d'aquesta universitat va buscar voluntaris que estiguessin esperant-nos a l'aeroport des de les 10 fins les 22 hores, per tal de portar-nos a la ciutat. Després va organitzar una sèrie de viatges per la ciutat i per Escòcia, i totes les nits, fins el 14 d'octubre es van organitzar eixides per pubs típics de la ciutat per tal que la coneguerem.

Haig de dir que, a pesar d'aquesta aparent organització, es van produir prou problemes. Per exemple, quan un xic i jo vam anar a matricularnos, ens van dir que els nostres papers de la matrícula s'havien perdut; van aparèixer el dia que es tancava la matrícula.

Una volta ja matriculats, i a punt de començar el curs, vam anar a la "Union", que és l'associació d'estudiants de la universitat. Hi vam veure tots els esports que podíem fer en el curs: paracaigudisme, parapent, hípica, submarinisme, descens de rius en canoes, senderisme, muntanyisme, natació, arts marcial, futbol..., els quals estaven subvencionats per la Union i únicament havies de pagar un total de 5000 pessetes per l'esport que agafares. A aquest edifici de la Union només tenien accés els estudiants. Tenien diverses plantes i hi podies trobar pubs, discoteques, agència de viatges, llibreria, sucursals de bancs...

Els estudis

Us parlaré ara del curs de química que hi vaig fer. Com només vaig estar un semestre, em vaig matricular d'assignatures de tercer i de quart, buscant les possibles convalidacions en la Universitat d'Alacant, ja que és difícil trobar assignatures que es convaliden directament per assignatures d'ací.

A les assignatures de tercer, el nombre total d'alumnes a classe rondava els 40. En aquest curs hi ha dos especialitats d'on triar: química analítica o química pura. N'hi ha dues assignatures d'experimentació: inorgànica i orgànica, i química-física i enginyeria química. No n'hi ha crèdits pràctics de les assignatures teòriques. En comptes d'acabar en juny, en aquest curs s'acaba en març, per tal de poder fer un industrial placement, és a dir, la universitat busca un lloc de treball per als estudiants en una empresa per a què fagen pràctiques, fins octubre o, si volen, tot un any; alternativament, si ho prefereixen, van a una universitat estrangera a fer algun projecte. Als laboratoris de tercer hi havia poca gent, unes 20 persones, i totes les pràctiques eren individuals. En aquests experiments havíem de preparar el producte per a fer els espectres d'ultraviolat i infraroig, que nosaltres mateixos féiem (comencen a fer-se en segon). En acabar, presentàvem els informes dels experiments amb el producte obtingut, per tal que els mestres controlaren qui els havia fets.

Respecte a quart, hi ha quatre especialitats: química pura, aplicada, analítica i química forense. Aquest any té moltes assignatures, les quals són de 6 o 12 setmanes de durada, és a dir, de mig semestre o de semestre sencer. En quart no hi ha laboratoris per les vesprades, com en tercer però s'ha de fer un treball de fi de carrera que comença l'octubre i acaba el març. Aquests treballs de fi de carrera els donen els professors. Cadascun proposa 2 o 3 treballs i els alumnes decideixen quin volen fer (cada professor pot tindre un màxim de tres alumnes en els seus projectes). Després es fa un treball sobre aquest projecte, que s'ha de presentar a fi de curs, i val el 20 % de la qualificació final del curs.

Les classes teòriques són pel matí de 9 a 13 hores, i per la vesprada, de les 14 a les 17 hores, els de quart fan el projecte i els de tercer van als laboratoris. En les classes teòriques no es fa cap exercici, aquests es fan en les hores de tutories. Les tutories són d'assistència obligatòria i en elles es corregeixen els exercicis i es pregunten els dubtes. Una cosa que em va cridar l'atenció de les classes va ser que utilitzen un aparell matemàtic molt més reduït del que utilitzem en Alacant i que els mestres no fan cap deducció de les fórmules, es limiten a donar les fórmules més essencials a l'alumnat i tracten que les entenguin.

Pel que fa als exàmens, els de tercer són el gener i el març; una setmana avant d'aquests, s'acaben les classes per tal de descansar i preparar-los. Els de quart són tots el maig; les assignatures obligatòries compten un 60 % de la qualificació final, les optatives un 20 %, i l'altre 20 % és del treball. Als exàmens, els que no teníem com a llengua materna l'anglès disposàvem de 15 minuts més per a fer-los. El temps per a fer els exàmens es mesura escrupulosament. A més, no es posa el nom sinó el nombre del carnet d'estudiant, (el carnet l'has de tindre sempre damunt la taula), per tal d'evitar qualsevol mena d'influència a l'hora de corregir; després, un altre professor, posa les notes en la fitxa de cada alumne.

Per últim haig de dir que en la universitat de Strathclyde, hi ha moltes facilitats per a l'ús dels ordinadors, i es poden utilitzar a qualsevol hora del dia i qualsevol dia de la

setmana. A més a més, com que té un gran nombre d'ordinadors amb Internet, cada alumne hi ha la seua adreça electrònica. Un altra cosa que em va cridar l'atenció va ser la gran biblioteca, de 6 plantes (una d'aquestes per a les ciències). Els químics també compten amb una biblioteca a la seua facultat. En Strathclyde es donen moltes facilitats per a traure llibres, pots traure'n 8 i els pots tindre 6 setmanes, a excepció dels llibres de préstec limitat, que són els més importants, i dels quals hi ha pocs exemplars, com per exemple els llibres on es posen els exàmens que s'han fet cada any. Aquests només els pots tindre uns dies.

Aquest és l'ambient que he viscut a la universitat. Crec que sempre es bó eixir fora d'Espanya, i conèixer altres cultures, diferents maneres de fer les coses. Per això us recomane que no s'ho penseu dues vegades i, si podeu anar, endavant! Aquesta experiència també us permetrà fer noves amistats amb gent de totes les parts del món.